

CANVI DE NOM DE LA RÀPITA

La Ràpita dels Alfacs. Aquesta és la qüestió

El 12 d'octubre passarà a la Història de la Ràpita com el dia en què el nom del poble volia fer desaparèixer el Sant Carles històric de Carles III, i el resultat dona per a moltes reflexions. En primer lloc, és veritat que els que han votat 'la Ràpita' no han arribat al 20% exigint, i que aquesta opció s'ha quedat a les portes a falta de 258 vots.

Els últims dies previs -i també en aquests moments- a la consulta, hi ha hagut una gran i fantàstic debat, en què molts rapitencs han descobert la seva història, majoritàriament posada en la fundació de la ciutat en temps de Carles III i el període de la Il·lustració; i la Ràpita havia honorat el Borbó amb el seu nom a la gran i magnífica plaça centrada i a un col·legi, a part d'un carrer dedicat al seu ministre Floridablanca. El nom de

Sant Carles de la Ràpita és llarg i, per tant, sota el meu punt de vista, i de molts rapitencs, només 'els Alfacs' podia desplaçar i acabar amb el 'Sant Carles', per una pura i simple qüestió de comparació, ja que 'la Ràpita' quedava coix i curt. El cent per cent dels rapitencs, des de l'inici de la seva història i durant segles, sempre ens hem referit a la nostra ciutat com 'la Ràpita', utilitzant el nom complet quan ens preguntàvem d'on érem i si sabíem, geogràficament, on estava situat; per tant, sempre ha estat molt rar, per no dir impossible, que un rapitenc digui 'Sant Carles'. És natural que els forasters i estrangers es decantin pel primer nom, com sol passar gairebé sempre. Així, per exemple, a Sant Feliu de Guíxols i Sant Coloma de Gramenet, els seus habitants es decanten

pel primer nom, però en canvi els seus equips de futbol, els històrics Guíxols i la Gramenet porten el segon nom. Un cas ben curiós.

A mi em sembla que si l'alcalde Caparrós també hagués consultat la gent del carrer, el ciutadà comú, allunyat de conflictes històrics, s'hauria adonat que una gran majoria es decantava per la Ràpita dels Alfacs, sobretot la gent marinera, ja que és el nom que volien els nostres pescadors. Igualment, el nostre Ajuntament es va quedar curt en els seus raonaments: havien d'haver explicat que si sortia la Ràpita -tal com va succeir- es respectaria el nom de la plaça. I tenir una mica de voluntat, perquè si no fos així, d'aquí uns anys qualsevol historiadore que vingués al poble a estudiar-ne l'origen es trobaria que li han ama-

gat part de la seva història.

Independentment del santoral i de la Casa dels Borbons, per a bé o per a mal, el nom és el que és, sempre que hi hagi la impossibilitat de revisitar la història.

Una vegada dit això, penso que per dignitat s'ha de respectar els resultats del passat dia 12 i portar-los a la pràctica, perquè és molt bonic quedar-te a casa per indiferència i pel 'tant me fot', mentre els altres van a votar, que són els que realment han donat la cara. Passa el mateix a l'hora d'una contera electoral en què es demana el vot per a un determinat partit polític, en què ens diuen que hem d'anar a votar per a guanyar a l'adversari i que el nostre vot és important.

Per tant, encoratjo l'alcalde Caparrós a tirar endavant el nom de la Rà-

Eduard Sanchez
cronista cultural

pita, perquè, moralment, vist el resultat, és desitjable i em sembla que l'oposició li ha de donar suport, independentment de la poca participació, i que pensin que algun dia els pot passar a ells. Per tant, endavant, la Ràpita, perquè els rapitencs no utilitzem el 'Sant Carles' i el que no s'utilitza és inservible.

Mentrestant, som molts els que desitgem que algun dia, d'aquí un temps, veiem el nom complet de la Ràpita dels Alfacs.